

РЕШЕНИЕ

№ 8286

гр. София, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 27.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8286** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Д. Б. Х., ЕГН [ЕГН] срещу ревизионен акт № Р-22221724002489-091-001/13.01.2025 г., потвърден с решение № 615/24.06.2025 г. на директора на Дирекция ОДОП С. град, с който на основание чл. 19. ал. 1 от ДОПК е ангажирана отговорността му за задължения на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за данък върху добавената стойност и корпоративен данък.

Жалбоподателят твърди, че в хода на ревизията са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а ревизиращият екип е формирал своето предложение за определяне на данъчни задължения по ЗДДС в резултат на неправилно прилагане разпоредбите на материалните закони.

РА е съставен в нарушение на чл. 120. ал. 2 от ДОПК - не са обсъдени възраженията срещу ревизионния доклад, не са събирани нови доказателства, каквато възможност е дадена в чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Не са обсъдени събраните в ревизията доказателства, изводите са общо формулирани.

За да е налице отговорността на управителя по чл. 19, ал. 1 и 2 от ДОПК е необходимо да се посочат конкретни недобросъвестни действия на управителя, вследствие на които е намаляло имуществото на дружеството и то не е могло да погаси задълженията си. Такива приходните органи не твърдят и не са конкретизирани в РД и съответно в РД. Непосочването или невярното посочване, респ. деклариране от управителя на данни не може, само въз основа на това да се приеме, че следва да се ангажира отговорността по чл. 19 от ДОПК, а само при конкретни

разпоредителни действия на управителя, довели до намаляване имуществото на дружеството, а оттам и до невъзможността да се съберат публичните му задължения. Приходните органи са извършили смесване на предпоставките за отговорност за данъци и тези за ангажиране отговорността по чл. 19 от ДОПК. В тежест на приходната администрация е да установят всички необходими предпоставки за отговорността по чл. 19. ал. 1 и 2 от ДОПК, а в процесния случай това не е направен.

Приходната администрация не е формирала констатация по отношение на момента, от който е настъпила невъзможността да бъдат събрани задълженията на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД.

Твърди се, че неправомерно жалбоподателят е отклонявал средства от банковите сметки на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД към друга негова фирма – „Т. 2007“ Д., както и е пренасочвал плащания на задължения към „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД по сметка на „Т. 2007“ Д., като по този начин е отклонявал средства от патримониума на дружеството. Не е изследвано обаче дали между тези търговци има други правоотношения, по които да е извършено погасяване на задълженията с превеждането на тези суми, респективно - да са извършени действия за събиране на вземане на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД към „Т. 2007“ Д., водещи до намаляване активите на първото дружество, като предпоставка да не могат да бъдат събрани задължения за данъци. Направо е възприето категоризирането на дълга на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД като „несъбираем“. Не са изискани и изследвани хронологични счетоводни регистри на дружеството за ревизирия период и дали извършените преводи са осчетоводявани по дебитни сметка и на какво основание. Не е изследвано и дали тези плащания са извършени преди възникването на задължения към НАП.

Посочените факти отговарят на състава на чл. 19. ад. 2 от ДОПК. Допуснато е нарушение на правото на защита срещу РА, тъй като е поставен в невъзможност да ангажира аргументи и да посочи писмени доказателства по отношение на двата отделни състава па чл. 19 от ДОПК в рамките на ограничения 14- дневен срок за обжалване на РА.

Органите по приходите са длъжни да докажат наличието на умишлени или недобросъвестни действия, водещи до невъзможност да бъдат събрани задълженията. На стр. 8 от РА е изложено, че е титуляр на електронен подпис, с който са подписвани и подавани към НАП декларации за данъци. В същото време, в хода на ревизията не е извършена насрещна проверка на лицето М. А., която е пряк извършител на счетоводното обслужване на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД.

Не са изяснени причините поради които има несъответствия при декларирания В. на стоки от Б., нито за причините за издаване на кредитно известие по чл. 116 от ЗДДС на стойност 62411.20 лв. през данъчен период м. 03.2021 г.

В РД е преписан текста на съдържанието на Учредителния акт на дружеството, който дава пълни права на неговия управител да представлява последното и да взема управленски решения, без да е изследвано кой е съставителя на данъчните декларации счетоводни регистри, нито от кой IP адрес и имейл за кореспонденция с НАП е подавана информация преди и след осъществената продажба на дружествени дялове през м. 02.2021 т. Управлението на дружеството рязко се отличава от счетоводното му обслужване. Не са налице никакви основания за ангажиране на имуществената отговорност за задълженията на дружеството, възникнали вследствие на подавани данъчни декларации и счетоводни регистри, на които жалбоподателят не е съставител, тъй като няма необходимата квалификация за това.

Липсват каквито и да е доказателства управителят да е знаел, че доставката по процесните фактури, за които е отказано право на данъчен кредит не са реални или че е знаел, че

неправомерно е упражнено право на данъчен кредит по нереални доставки. Разминаването между декларираното и действителното е укриване, но това е така само ако поведението на управителя е умишлено, т. е. последният е наясно със смисъла и значението на действията си, предвиждал е неговите последици и е искал или допуснал настъпването на тези последици.

За прилагането на отговорността по чл. 19. ал. 1 от ДОПК релевантна е връзката между поведението на управителя и несъбирането на вземанията на дружеството, а такава връзка с декларираните данни ГДД не е доказана от приходите органи. Относими към преценката за наличие на пряка причинна връзка за реализирането па този резултат са: липсата па каквито и да е данни за финансовото състояние па дружеството към момента на установяване на задълженията му с РА; липсата иа установяване към кой момент е настъпила невъзможността за събиране на установени те е РА на дружеството публични вземания, както и липсата на каквито и да е дейсвия оз страна на приходните органи по предварително обезпечаване на събирането иа тези вземания. В тази насока е и съдебната практика на Върховния административен съд по сходни случаи като решения по адм. д. №№ 8802/2020 г., 9788/2020 г. 1412/2020 г. 11972/2019 г., 5156/2019 г. 5683/2016 г. 4437/2019 и др.

Оспорва, че е налице фиктивност на доставките и че не е налице право на данъчен кредит, както и доводите на приходните органи, че данъкът не е начислен, респективно - е начислен неправомерно.

В хода на ревизията не е извършена преценка от органите по приходите на друг основен за спора въпрос - как стойността на разпореждането с определени суми от банковата сметка на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД се е отразило върху имущественото състояние на дружеството през периода, в който са извършени плащанията и как и защо тези действия са попречили на удовлетворяване на публичните вземания на НАП. Конкретно по отношение на задълженията по Е. но ЗКПО трябва да бъде обърнато внимание на това, че тези задължения са били в нисък размер. По- конкретно - за 2020 г. възлизат на 1158,99 лв., а за 2021 г. ГДД - 884,97 лв. Аналогично и по отношение подадените месечни СД по ЗДДС, по които не е бил внесен дължимият ДДС -за м.06.2021 г. подлежащата за внасяме сума е в размер на 399,81 лв., а за м. 02.2022 г. е в размер на 363.41 лв.

Предвид ниските размери на декларираните и невнесени задължения, както и е оглед обстоятелството, че задължения по ЗКПО не са били включени в обхвата на ревизионното производство на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН" ЕООД (ревизията е била само по ЗДДС), по никакъв начин не може да се достигне до извод за наличието на умишлено виновно поведение за тяхното невнасяне от страна на управителя на дружеството. Изводите за липсата на реални доставки са формирани в хода на ревизията на „А. С. Е. ЕООД, по време на която жалбоподателят не е бил управител и не може да носи отговорност за това. че в хода на тази ревизия не са били представени никакви документи за доказването им. В настоящото производство липсват доказателства, че в хода на цитираната ревизия на“АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН " ЕООД е търсен за съдействие във връзка е доказване реалността на процесните доставки и дейността на дружеството. От непредставянето на документи в хода на ревизията на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН" ЕООД е направен извод за липса на реални доставки, вследствие на което на дружеството са определени задължения. В този смисъл с настоящия РА се вменяват задължения на дружеството, произтичащи от неправомерното поведение на новия управител. В атакувания административен акт няма конкретни доказателства, че лично е укривал факти, които по закон е трябвало да разкрие пред данъчните органи, нито е доказана причинно-следствената връзка между поведението и невъзможността за събиране на задълженията на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН" ЕООД.

По отношение на подадената СД по ЗДДС за м.02.2021 г. със срок за подаване - до 10-ти март 2022 г. и подадената ГДД на 2021 г. със срок за подаване до 30.03.2022 г. - в РА също не е изследвано обстоятелството кой и как ги е съставил и подписал, предвид това, че след 17.02.2022 г. не е извършвал никакви дейности, свързани с дружеството.

Не е изяснен фактът дали съществува причинно-следствена връзка между дейността на управителя и несъбираемостта на задълженията на дружеството. Възникналите задължения от подадените СД и ГДД са били в нисък размер, като техният размер нараства едва след приключила ревизия на дружеството, документирана с РА №Р-22221721004465-091-001/31.08.2022 г., в хода на която не са били представяни никакви документи и за период, в който вече не е представлявал това дружество.

Липсват доказателства и за това, че органите по приходите са предприели всичко необходимо за събиране на вземанията си към основния длъжник. В доказателствена тежест на приходните органи е да установят по безспорен начин това. Липсва анализ относно разполагаемото имущество на дружеството, както и дали и ако да - от кой момент е настъпила невъзможността публичните вземания да бъдат събрани от прекия длъжник.

Не е посочен размер на отговорността на управителя, който би следвало да е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото. Но тъй като такива плащания не са посочени, то и размерът на отговорността е неясен, което е недопустимо.

Ето защо моли да се отмени оспорения акт. Претендира разноски.

Ответникът - директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. я оспорва. Счита, че жалбата е неоснователна. следва да се съобразят мотивите в оспорения акт. Претендира разноски.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия от 22.5.2024 г. е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя, в качеството му на представляващ на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮЖЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за корпоративен данък за 2020 г. и 2021 г. и за данък върху добавената стойност (ДДС) за периодите от 1.10.2020 г. до 28.2.2021 г.

Ревизията е приключила с РА от 13.1.2025 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221724002489-092-001/04.11.2024 г., срещу който е подадено писмено възражение. Същото е счетоно за неоснователно, видно от мотивите на РА.

Ревизията приключва с РА № Р-22221724002489-091 -001/13.01.2025 г., издаден от В. В. П. - орган, възложил ревизията, и М. Т. Ф., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Ангажирана е отговорността на Д. Б. Х. за задължения на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮЖЕЙШЪН“ ЕООД за ДДС в размер на 211 635,08 лв. и лихви в размер на 96 581,23 лв. и за корпоративен данък в размер на 1 518.16 лв. и лихви 569.69 лв. Те произтичат от:

- установени с РА №Р-22221721004465-091-001/31.08.2022 г. задължения на дружеството за ДДС в размер на 210 907,92 лв. за периодите от м. 10.2020 г. до м. 05.2021 г. и лихви в размер на 96 296,47лв.;
- декларирани от „АЛФА СЪРВИС ЕДЮЖЕЙШЪН“ ЕООД, но невнесени задължения за корпоративен данък за 2020 г. и 2021 г. в размер на 1 518,16 лв. и следващите се лихви в размер на 569,69 лв. и за ДДС за м. 06.2021 г. и м. 02.2022 г. в размер на 727.16 лв. и лихви в размер на 284,76 лв.

На 17.12.2019 г. жалбоподателят е станал едноличен собственик на капитала /300,00 лв./,

представляващ и управляващ дружеството. Предмет на дейност е търговия с кафе и др. От 13.09.2021 г. едноличен собственик на капитала е „С. Г. БГ“ ЕООД, чийто едноличен собственик на капитала, представляващ и управляващ също е Д. Х.. Считано от 2022 г., представляващ „СИДИ ГАРД БГ“ ЕООД е Г. М. /С./.

Съгласно Уведомление от 14.02.2022г., вписано на 19.04.2022г., Д. Б. Х. е заличен в Търговския регистър като управител на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ЕООД. Съгласно чл. 140, ал. 4 от ТЗ, освобождаването на управителя има действие от вписването в Търговския регистър. По данни от ТР от 19.04.2022г. дружеството няма представляващ. Изпратена е служебна бележка за уведомяване на Прокуратурата. В Търговския регистър не е вписан нов управител на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ЕООД.

Дружеството е прекратило търговската си дейност от 07.05.2024г., когато е назначен за ликвидатор С. П. П..

С оспорения РА е прието, че са налице предпоставките на чл. 19, ал. 1 ДОПК за да бъде ангажирана отговорността на жалбоподателя.

При административното обжалване на ревизионния акт е прието, че жалбата е неоснователна.

По делото е представена преписката по РА в цялост, като събраните в нея доказателства ще бъдат обсъдени по-долу. Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество, съдът намира, че жалбата е неоснователна. Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП.

Издаден е в предвидената форма, съгласно чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Предвид нормата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА. Мотивите на РД са и мотиви на РА. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 24 от Закона за електронния документ и електронния подпис, възпроизведени на хартиен носител.

В хода на ревизията не са допуснати съществени процесуални нарушения. Ревизиращите органи са предприели всички необходими действия с оглед ангажиране на отговорността на процесното основание, за да съберат относимите доказателства.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на РА. В хода на производството са събрани всички необходими и относими за изясняване на обективната истина обстоятелства с оглед ангажиране отговорността на жалбоподателя. Не са ангажирани нови такива от негова страна, при указана доказателствена тежест, които да опровергават тези изводи.

Необсъждането в РА на наведените във възражението срещу РА оспорвания на РД не е съществено процесуално нарушение доколкото тези възражения могат да се обсъдят и пред по-горестоящия орган, както и в съдебното производство.

От материално-правна страна.

Установява се, че в ревизионното производство е прието, че отговорността на жалбоподателя следва да се ангажира на основание както на чл. 19, ал. 1 ДОПК. Разгледани са предпоставките, като е прието, че са налице тези на чл. 19, ал. 1 ДОПК.

Прието е, че управителят – жалбоподател е укрил факти, които по закон е бил длъжен да обяви пред приходната администрация. Действието по „укриване“ е част от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 ДОПК както следва:

Който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение.

В случая е безспорно, че жалбоподателят е бил управител на търговско дружество през периода от 17.12.2019г. до 19.04.2022г., именно за който са установени с лязъл в сила РА данъчни задължения - за корпоративен данък и ДДС. Това дали и доколко той е оправомощил други лица - счетоводителят напр. да извършва действия от името на дружеството не би могло да доведе до снемане отговорността му в качеството на управител за действия на дружеството. Доколко тези действия са били правомерни е въпрос, който има значение за техните вътрешни отношения, но не и за отговорността на управителя, на процесното основание. Следователно, налице е една от предпоставките по чл. 19, ал. 1 ДОПК, а именно – ревизираното лице да е имало качеството управител, за периода, за който са установени задължения, с влязъл в сила РА. Това, че тези задължения към фиска са установени по-късно, в РА, издаден след този период, не може да опровергае тези изводи. От значение за носене на отговорността е периода, за който се отнасят те, а не момента, в който са установени.

По отношение на изискването управителят да „укрие“ факти и обстоятелства, които по закон е длъжен за обяви. В случая се установяват три групи фактически състава:

1. Видно от РА е извършена съпоставка на декларираните в периода вътрешнообщностни придобивания от ревизираното лице с данните, декларирани от контрагентите му в страните членки на ЕС /ПП-VIES/. При тази съпоставка е констатирано разминаване на това, което е декларирано от „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН"ЕООД /по В./ с деклараното отнеговия доставчик от Б. - „VOF VHN" с VIN B. /по ВОД/. Последният е декларирал доставки към „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН" ЕООД през м.04 и м.05.2021 г. на обща стойност 21 934,00 евро /42 899,00 лв./, които не са декларирани от ревизираното дружество по установения ред. Поради неосчетоводяването на фактурите от страна на българското дружество, ревизиращият екип е приел, че закупените от белгийския доставчик стоки /кафе/ са продадени от ревизираното дружество, без за това да е начислен дължимия данък. Поради непредставяне на изисканите от „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН" ЕООД документи за целите на ревизията, в т.ч. и липсата на заведена счетоводна отчетност, органът по приходите е определил данъчна основа и продажна цена по аналог на реализираните облагаеми доставки от „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН"ЕООД на територията на страната, за които жалбоподателят не е издал документ, като е определил размер на

неначисления ДДС в общ размер на 129 016,48 лв., чиято еурова равностойност е 65 965,08.

Предвид така установеното, по отношение на посочените факти, следва да се направи извод, че е налице втората от посочените по-горе предпоставки, а именно – укриване на факти, имащи значение за облагане с данък. Неосчетоводяването на фактурите, неводенето на счетоводство, неосчетоводяването на съдействието на ревизиращите органи в предходната ревизия с оглед установяване обективната истина по движението и осчетоводяването на закупените от белгийското дружество стоки е именно такава съвкупност от действия, насочена към такива резултати. Същевременно следва да се отбележи, че жалбоподателят е представлявал ЕООД – търговско дружество, като съгласно ТЗ то е имало задължението да действа с грижата на добрия търговец, вкл. и при водене на счетоводството на дружеството.

2. По отношение на липса на реалност на фактурите, издадени от „АВМ ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК В. на „А. С. Е. за периода м.10.2020г.- м.05.2021г., както и тези, издадени от „Бекс Стайл“ ЕООД, ЕИК В.. По тези фактури „А. С. Е. ЕООД е ползвал данъчен кредит. Приспаднатият по процесиите доставки /покупка на стоки/ от „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД данъчен кредит през периода, включен в обхвата на ревизията е в общ размер на 184 480,00 лв. при данъчна основа 922 400,00 лв.

По отношение на тези фактури, видно от РА на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД е прието, че неправомерно е ползвал данъчен кредит. За тях е направен извод, че доставките по тях не са реално извършени. Прието е, че Д. Х., в качеството си на управител на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД е избрал за доставчици предприятия, които нямат история на пазара, не се откриват на адреса и не са утвърдени търговци. Пренебрегвайки тези индикации той не е защитил интересите на управляваното от него дружество, което е презумпция за знание и участие в съзнателно формиране на фиктивни разходи, намаляващи размера на дължимите данъци.

3. При направена справка в ИС на НАП, ПП Дневници за ДДС на „БУЛНЕТ 2018“ ЕООД и „А. С. Е.“ ЕООД /Д. Х. е управител и представляващ и на двете дружества/ се установява, че е налице фиктивно фактуриране в м.10.2020г. със сумата от 12 482,24 лв. ДДС като РЛ е увеличил размера на ползания данъчен кредит от „А. С. Е. за периода и го е коригирал в м.03.2021 г., отразявайки в дневника за покупки протокол №[ЕГН]/01.03.2021г., който обаче не е отразен от „БУЛНЕТ 2018“ ЕООД с отрицателни стойности в дневника за продажби за м.03.2021 г., за който период изобщо няма подавани данни за ДДС. По отношение на дейността по укриване следва да важат съображенията, изложени в т. 1 относно укритите покупки от белгийското дружество.

Относно това дали така отказаното приспадане на данъчен кредит би могло да послужи като основание за ангажиране отговорността на жалбоподателя като управител предвид това, че за отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК се изисква да е налице предпоставката „укрие“, т.е. да е налице поведение, което да е виновно, на „факти и обстоятелства, които по закон е длъжен да обяви“.

За разлика от чл. 19, ал. 2 ДОПК, в която се сочи „недобросъвестно“ поведение, което се приравнява на „умисъл“, в чл. 19, ал. 1 ДОПК не може да се направи категоричен извод в тази насока. Настоящият състав намира, че следва да се тълкува смисълът на глагола

„укрие“ с формите на вината, на основание чл. 46, ал. 1 ЗНА - така, както са дадени по чл. 11 НК, както и чл. 82 ЗЗД, предвид използването на понятието *недобросъвестност* в чл. 19, ал. 2 и сл. ДОПК

Чл. 11. (1) Общественоопасното деяние е извършено виновно, когато е умишлено или непредпазливо.

(2) Деянието е умишлено, когато деецът е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал или допуснал настъпването на тези последици.

(3) Деянието е непредпазливо, когато деецът не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, или когато е предвиждал настъпването на тези последици, но е мислил да ги предотврати.

Същевременно, значението на „укривам“, съгласно речника, публикуван на интернет страницата на Института на българския език към Б., <https://ibl.bas.bg/rbe/lang/bg/%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B8%D0%B2%D0%B0%D0%BC/>, е:

укривам, -аш, несл.; **укрия**, -йеш, мин. св. -йх, прич. мин. страд. укрит, св., прех.

1. Слагам нещо или някого на тайно място, за да не бъде намерен, открит; скривам. К., както и по-рано, *укриваше нелегалните материали*. А. Г.

2. Давам тайно убежище на лице, преследвано от властта; прикривам. М., *гони ме потеря, можеш ли ме укри?* В.. *Избягал от казармата. Там имало арести и един войник бил убит; укрива го мой другар*. Х.. Р..

3. Прен. Не изказвам нещо, което зная, което тая в себе си. *Кроят нещо, а аз все по стъпките им. Като разбраха, че от мене няма да укроят, извикаха ме и ми разправиха цялата работа*. Ч.. *И почва разговор тамо: за суша, /за жито, сено и добитък. А всеки/ укрива това, що вълнува душата*. Ем. п. Д.. **укривам се, укрива се** страд. Черковни, училищни и читалищни капитали се разпиляваха и укриваха. Й..

При всички положения, действието по укриване предполага активно поведение, насочено към определени последици - „да не бъде намерен, открит“, т.е. предполага осъзнаване на действието по укриване и е насочено именно към определени последици – „да не бъде намерен“.

Настоящият състав намира, че значението на „укривам“ – така, както бе тълкувано съобразно отношението на дееца към последиците от деянието, се покрива от признаците на умишлостта съгласно чл. 11, ал. 2 НК.

Същевременно, съобразно чл. 11, ал. 3 НК, за да е непредпазливо деянието, деецът не следва да е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, или когато е предвиждал настъпването на тези последици, но е мислил да ги предотврати. В случая, „да не бъде намерен, открит“ не се покрива от значението на чл. 11, ал. 3 НК доколкото това поведение е насочено към определен резултат, докато при непредпазливостта деецът е мислил да предотврати последиците /самонадеяност/ или въобще не ги е предвиждал /небрежност/.

Ето защо понятието „укриване“ настоящият състав намира, че следва да се тълкува като умишлено поведение, като аргумент в тази насока е и това, че систематичното място на нормата на чл. 19, ал. 1 ДОПК е именно наред с нормите на чл. 19, ал. 2 и сл.

предвиждащи „недобросъвестност“, което се приравнява на умишлено поведение. В този смисъл е и чл.82 ЗЗД, за който теорията безспорно приема, че под дефиницията – *недобросъвестен е този длъжник, който съзнателно не изпълнява своите задължения*, следва да се приема умишлено поведение.

В конкретния случай укриване на посочените в чл. 19, ал. 1 ДОПК факти следва да се тълкува като поведение, насочено към това те да не бъдат намерени, открити и поспециално – като се подават справки декларации с определени факти, настъпването на които данъчните закони свързват с ползването на данъчен кредит, следва да е насочено към това да се ползва неправомерно данъчен кредит. Споделя становището на ответника, че укриването следва да се свърже и с декларирането на неверни факти, които данъчно задълженото лице е длъжно да декларира, по арг. от чл. 105 ДОПК.

В случая се установява, че са декларирани справки декларации за приспадане на ДДС при липса на документална обосноваване. В този случай управителят е следвало да положи необходимата грижа, като доколкото е представлявал търговско дружество, тя следва да включва и грижа относно изпълнение на задължението си /вж.чл. 82 ЗЗД/ за „вярно“ деклариране на факти относно правото на приспадане на данъчен кредит, като тази грижа се покрива, доколкото е представлявал търговско дружество, със съдържанието на грижата на добрия търговец.

Следва да се отбележи, че както от страна на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ЕООД, така и от страна на РЛ не са представени никакви документи или счетоводна отчетност, въпреки изискването им, под формата на аналитични счетоводни записвания, регистри с хронологично систематизирана информация за стопанските операции от първични или вторични счетоводни документи, главна книга за ревизирания период и пр. Липсват данни за организирано и водено от дружеството текущо счетоводно отчитане на стопанските операции по хронологичен ред на възникването им в съответствие с изискванията чл. 2 и чл. 4, ал. 1, т. 1 и чл. 4, ал. 3 от Закона за счетоводството.

изложеното от РЛ, че цялата документация е предадена на новия управител на „СИДИ ГАРД БГ“ЕООД /едноличен собственик на капитала на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ЕООД/, не се доказва. Не са представени, въпреки че са изискани, първични и вторични счетоводни и платежни документи, договори и други документи, свързани с дейността на дружеството. Ревизираното лице не е оказало съдействие в хода на *ревизията*.

Управителят е осъществявал контрол върху действията /видно от обясненията, които следва да се ценят като доказателства доколкото съдържат признание за неизгодни за него факти/ и сам е извършвал търговската и оперативна дейност на дружеството;/ няма доказателства да е упълномощавал други лица да подписват документи от негово име или да получават фактури Със собствен електронен подпис е подавал СД по ЗДДС и ГДД, подписвал е ГФО за 2020 и 2021 г. Такива са и задълженията му по чл. 141, ал.2 от ТЗ –да представлява дружеството, организира и ръководи дейността му /чл.141, ал.1 от ТЗ/.

Като е подписвал платежни документи, както и друга счетоводна и финансова документация, респ. е оперирал със средствата на дружеството по банкови сметки, вкл. е осъществявал администриране на задълженията за данъци, управителят Д. Б. Х. несъмнено е знаел, че на главното задължено лице ще бъдат определени публични

задължения за данъци, тъй като на дружеството за данъчни периоди 27.10.2020г.-31.05.2021г. се извършва ревизия.

Видно от подадените ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020г. и за 2021 г. дружеството е имало огромни приходи, реализирало е печалба, налице са вземания от клиенти /за 2020г.-195 хил. лв., за 2021г.- 25 хил. лв./, но въпреки това дружеството е доведени до положение да преустанови своята дейност. Същевременно се установява недеклариране на публични задължения на дружеството за ревизираните периоди от 27.10.2020г. до 31.05.2021г. за ДДС.

Споделя становището на приходните органи като аргумент в подкрепа на горните изводи и изложения по-долу фактически състав.

„АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД е доставчик на стоки /кафе/ по фактури №[ЕГН] от 16.12.2020 г. и № [ЕГН]/23.03.2021 г. на обща стойност 463 550,76 лв. /с вкл. ДДС/ с получател „ПЕТРОЛПРОМ БЪЛГАРИЯ“ ООД, които са заплатени по банкова сметка на друго дружество - Д. „Т. 2007“. От „ПЕТРОЛПРОМ БЪЛГАРИЯ“ ООД е изискана информацията относно причината преводът да бъде нареден в полза на трето лице. Представени са писмени обяснения, според които по указание за плащане от „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД /приложено към обясненията/ плащанията по фактурите за доставка на кафе са извършени към „Т. 2007“ Д. с управител Д. Х., който е и представляващ и управител на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД. Приложени са и извлечения от разплащателна сметка за периода 01.01.2021 г. - 04.06.2021 г. с наредени преводи в полза на Д. „Т. 2007“ и посочено основание „по задължения на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД.

Липсва информацията какво се е случило в следствие с постъпилите по сметка на „Т. 2007“ Д. суми в размер на 368 480,00 лв. Настоящата инстанция споделя извода на органите по приходите, че доколкото договорът за посредничество /финансово обслужване/ от 07.01.2021 г., подписан между двете дружества, не е бил представен при ревизията „А. С. Е.“ ЕООД, в т.ч. и при насрещна проверка на „Т. 2007“ Д., то е възможно същият да е създаден с оглед ревизионното производство.

Приложен е аналитичен регистър на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД на сметка 503 „Транзитна сметка - финансово обслужване“ за периода 01.01.2020 г. -31.12.2022 г., но записите в него не могат да се обвържат с горепосочените суми. Налице е трансфер на парични средства между две дружества с един и същ управител, без документална обоснованост.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за допускане на процесуални нарушения във връзка с установяване на горните факти. Видно от изложеното, не са установени никакви счетоводни документи, от които да се установяват твърденията в жалбата за това, че плащанията са на други правни основания. Такива доказателства не бяха ангажирани, въпреки указанията за доказателствената тежест за жалбоподателя по отношение на твърденията в жалбата.

С оглед на така изложените факти следва да се направи извод за водене по такъв начин на търговската дейност на дружеството, която да доведе до извод за неполагане на дължимата грижа и по-специално – по отношение на водене на счетоводството на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД, което се е изразявало в недеклариране на доставки или

декларирането на такива, водещи до ползване на данъчен кредит, при такова водене на счетоводството, при което да не може да се установи действителното правно положение – т.е. се покрива от значението на „укриване“.

Споделя становището на ответника, че с подаването пред НАП на неверни данни в СД по ЗДДС за дружеството възникват задължения в размери, различни от действителните, а покъсното установяване и узнаване от страна на приходната администрация на действителния размер на задълженията, които са установени с издадения на търговеца РА, стават обективно невъзможни за събиране, още повече предвид факта, че парични средства на дружеството са отклонени към трето лице.

Налице е причинно-следствена връзка между действията на управителя и последицата от тях- невъзможност да се съберат дължимите данъци.

По делото се установява и последната от кумулативно необходимите предпоставки за ангажиране отговорността на жалбоподателя.

Видно от справка за проучено имуществено състояние и категоризация на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ЕООД с изх. №С230022-134-0005412/21.07.2023г. от Дирекция „Събиране“ при ТД и НАП С. /за целите на извършената ПУФО/ се установява, че на дружеството е образувано изп.д. №210949493/2021г. за събиране негови публични задължения. По отношение установените задължения е налице постановление за налагане на запор върху банкови и платежни сметки на дружеството, но такъв не е извършен поради липса на такива /сметките са закрити/.

Извършено е проучване на -имущественото състояние на „АЛФА СЪРВИС ЕДЮКЕЙШЪН“ ЕООД, при което е установено липса на активи, по отношение на които да бъде насочено принудително изпълнение. Дружеството не извършва дейност и няма активи. Задълженията му не са погасени, не са разсрочени. Именно изчерпването на имуществото на дружеството, което е престанало да извършва дейност е довело до невъзможността за събиране на публичните вземания по издадения РА, по СД по ЗДДС за м.06.2021г. и м.02.2022г. и по ГДД за 2020г. и 2021г., по отношение на които е ангажирана и отговорността на РЛ в качеството му на управител на дружеството на основание чл. 19, ал.1 от ДОПК.

По разноските. Предвид изхода на спора, ответникът претендира такива в общ размер от 17050 лв. Настоящият състав намира, че така начислено, възнаграждението е прекомерно, доколкото е съобразено единствено с размера на определения данък за възстановяване. Ето защо то следва да бъде намалено като се съобрази както фактическата и правна сложност на делото, така и извършените процесуални действия. Ето защо следва да се определи възнаграждение в размер на 2000 лв.

Въз основа на тези мотиви и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 64 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Б. Х., ЕГН [ЕГН] срещу ревизионен **акт №** Р-22221724002489-091-001/13.01.2025 г., потвърден с решение № 615/24.06.2025 г. на директора на Дирекция ОДОП С. град.

ОСЪЖДА Д. Б. Х., ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция по приходите разноски по делото в размер на 2000 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт. При подаване на касационна жалба същата следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 0,8 % върху обжалваемия интерес. При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.